

PERSBERICHT 27 03 2013

Vrouwenplatform Kerkelijk Kindermisbruik heeft ernstig bezwaar tegen het Tweede rapport

Deetman:

- **Vrouwen herkennen zich niet in de beschrijving van hun eigen geschiedenis.**
- **Het ontbreken van een ondubbelzinnige morele veroordeling van het fysieke en psychische geweld is onacceptabel.**

Wij leggen op 28 maart bij de vaste kamer commissie voor Veiligheid en Justitie het verzoek neer om aan onafhankelijke onderzoekers opdracht te geven dit rapport te evalueren en advies uit te brengen voor een onderzoek dat de geschiedenis op een geloofwaardige manier beschrijft.

Veel vrouwen met een verleden van kerkelijk geweld en misbruik in de kindertijd, herkennen zich niet in de beschrijving die het tweede rapport Deetman geeft van hun geschiedenis. Daarbij voelen zij zich, door het ontbreken van een ondubbelzinnige veroordeling van het geweld, niet gerespecteerd. De fouten in het rapport hebben ons verrast, omdat wij het eerste rapport en de betrokkenheid van de commissie bij het probleem van het misbruik van jongens nog steeds zeer waarderen. Wij hebben de vaste Kamercommissie voor Veiligheid en Justitie gevraagd dit probleem in de hoorzitting van a.s. donderdag op de agenda te zetten.

Twee voorbeelden maken begrijpelijk wat dat betekent.

Mevrouw F. melding van fysiek geweld en terreur.

Mevrouw F vertelt hoe ze als kind van acht jaar in het verborgene ernstig werd mishandeld: een zuster reageerde dagelijks een zware razernij op haar af. Ze sloeg daarbij met levensbedreigend geweld met een stok, gericht tegen de intieme zones van haar naakte kinderlijf, die intimiteit verwoestend. Levend onder de dagelijkse dreiging van dit geweld, hield ze op met eten en sprak niet meer. De andere kloosterlingen merkten dat niet op, en gaven niet de nodige medische zorg. Oudere kinderen maakten zich wel zorgen en wisten na een aantal weken het geweld op te sporen en te stoppen.

Het leven van dit kind ging vanaf die episode van geweld bergafwaarts: ze was ernstig verzwakt, ze werd door haar zwijgen voor zwakbegaafd aangezien, en weerloos tegen nieuw geweld en misbruik. Ze werd opgesloten in een reeks zwaar straffende instituten. Als eenentwintigjarige kwam ze vereenzaamd, ondervoed, ongeschoold en met veel pijn terecht in een samenleving die haar vreemd was en waarin niemand enig idee had van de wereld waar zij uit kwam.

De archieven en het rapport

In de archieven van de ordes en congregaties is over dit en enig ander geweld niets terug te vinden. Het geweld tegen kinderen was voor de zusters geen probleem. Ook de voorgesde keek de andere kant op. Wel beschrijven de archieven de psychische en seksuele problemen van een groot deel van de zusters, en ook de regel dat zusters elkaar niet mochten afvallen en niet konden opkomen voor een kind in gevaar. Een hoofdstuk in het rapport levert hierover een goed inzicht. In andere hoofdstukken worden de archieven echter geraadpleegd over individuele gevallen alsof dat gewicht in de schaal legt tegen de getuigenis van lotgenoten.

De gevolgen voor mevrouw F

Hoewel ongeschoold en zwakbegaafd verklaard, bleek mevrouw F een zeer goede intelligentie te hebben, werd zij geholpen om te gaan studeren en kon zij enige jaren op hoog niveau functioneren. Daarna werd ze arbeidsongeschikt door een lijden dat niet erkend werd, en kwam in de bijstand terecht. Zij leeft nu met handicaps die het gevolg zijn van een hoge psychische en fysieke lijdensdruk, vecht met angst, eenzaamheid en armoede.

Het ontbreken van een morele veroordeling nu, is onacceptabel.

Dit verhaal staat niet op zichzelf. Ik vertel hier dit verhaal, omdat hier sprake is geweest van oudere kinderen die begrepen hebben dat dit ontoelaatbaar en gevaarlijk was. Dat begrip missen lotgenoten van ernstig en langdurig geweld in het rapport. Het beeld dat geweld tegen kinderen toen normaal was, klopt niet. De ernstige klachten die er nu het gevolg van zijn, spreken voor zich.

Foute weergave van de meldingen.

De enige bron voor deze geschiedenis zijn de vrouwen zelf die over hun eigen verleden vertellen, en soms over wat zij om zich heen gezien hebben dat anderen werd aangedaan. Soms vullen die verhalen elkaar aan. Het heeft van ons veel moed gevraagd om onze geschiedenis te vertellen. Wij hadden gehoopt dat dit rapport onze geschiedenis zou beschrijven zoals wij hem zelf vertellen, vele verschillende verhalen die samen één geschiedenis in beeld brengen.

In het rapport staan echter een te groot aantal meldingen anders weergegeven dan wij zelf hebben gemeld¹. Namen, jaartallen en plaatsen zijn soms verkeerd overgenomen, maar dat zijn kleinigheden. Wat erger is: belangrijke feiten zijn weggelaten, de betekenis van het geweld en de schade is een aantal keren niet beschreven, ontkend, gebagatelliseerd of verdraaid. Bij een aantal meldingen heeft een onderzoeker de melding beschreven met een toon van afkeuring voor de melder. Belangrijke meldingen zijn weggelaten.

Weggelaten meldingen: het misbruik van meisjes door mannelijke religieuzen in parochies en thuissituaties.

Een belangrijke groep weggelaten meldingen is die over het misbruik van meisjes door mannelijke religieuzen in parochies en thuissituaties.

Mevr. G.

De geschiedenis van een vrouw, die vanaf haar negende tot haar zeventiende jaar ernstig misbruikt werd door de pastoor van de parochie, maakt begrijpelijk wat dat betekent. Haar ouders gaven haar de schuld, ze kwamen haar niet te hulp en ze moest erover zwijgen. Ook de andere religieuzen die ervan wisten, stopten het niet en gaven het meisje de schuld. In een hardwerkend leven zette ze zich als volwassen vrouw tot het uiterste in om haar kinderen te geven wat ze zelf zo had gemist. Ze verloor de relatie met ouders, buurtgenoten en opvoeders op school. Zij heeft behoefte aan overtuigende erkenning en veroordeling van het misbruik.

Zij had erop gerekend dat dit rapport haar geschiedenis zou beschrijven. Want dit is de geschiedenis van vele vrouwen met een verleden van seksueel misbruik door mannelijke geestelijken, en die is om een aantal redenen anders dan die van de mannen. Leden en voormalige leden van parochies en families weten na dit rapport nog steeds niet dat ze veel kunnen betekenen door op te komen voor de slachtoffers. Zij volgen nog de zwijgcode, omdat de dader in hoog aanzien staat. Veel lotgenoten van misbruik door eenzelfde parochiegeestelijke denken daardoor nog dat zij de enige zijn. Soms zijn er een aantal slachtoffers per dader. Deze vrouwen krijgen nog steeds de schuld van het misbruik en als zij voor zichzelf durven opkomen wordt dat afgekeurd door mensen die hen na staan. Het rapport had hen kunnen steunen! Wij hebben de commissie gevraagd om aandacht voor deze problematiek. Deze geschiedenis blijft echter nog ongeschreven.

Het besluit tot dit onderzoek heeft niet tot een acceptabel resultaat geleid.

Wij zijn geschokt door dit rapport. Om niet weer monddood te zijn, melden we bij de vaste Kamer commissie voor Veiligheid en Justitie, dat het besluit tot dit onderzoek niet tot een acceptabel resultaat heeft geleid.

Wij verzoeken de politiek om aan onafhankelijke onderzoekers opdracht te geven dit rapport te evalueren en advies uit te brengen voor een onderzoek dat de geschiedenis op een geloofwaardige manier beschrijft.

Namens het VPKK
Annemie Knibbe

---

i

□ In delen van het rapport zien wij aanwijsbare fouten die veel consequenties hebben. Wij werken aan een document dat voor wetenschappelijk onderzoek toegankelijk is waarin wij aan de hand van vertrouwelijk materiaal onderbouwen welke fouten er gemaakt zijn. Zie ook bijlage II: “suggestieve weergave van Meldingen”